

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. MST-001-11395
Den 23. juni 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 10. juni 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 466 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jørn Dohrmann (DF).

Spørgsmål nr. 466 (alm. del)

Vil ministeren kommentere artiklen "Legepladsens jord kan være giftig" bragt i Politiken den 5. juni 2014

(<http://politiken.dk/indland/ECE2308486/legepladsens-jord-kan-vaere-giftig/>), samt oplyse hvad ministeren agter at foretage sig på baggrund af oplysningerne i artiklen?

Svar

Børn er generelt mere udsatte og mere følsomme end voksne. Derfor giver det god mening, at de offentlige legepladser – ligesom børneinstitutioner og boliggrunde – er en specifikt prioriteret del af jordforureningslovens indsatsområder. Det betyder, at regionerne skal kortlægge legepladserne. Hvis der konstateres forurening, som kan udgøre en sundhedsrisiko, er det regionernes pligt at gribe ind. I perioden 2008-10 gennemførte regionerne en undersøgelse af jordforurening på børneinstitutioner, og der blev ikke fundet alvorlig forurening.

Jeg påskønner, at Region Hovedstaden har valgt at tage jordprøver på legepladser nu. Det er den enkelte region selv, der tilrettelægger sin indsats inden for jordforureningslovens rammer, hvor der skal tages hensyn til både sundhed, grundvand, overfladevand og natur. Det er et godt princip, og der skal være plads til de forskelligheder, der kan være mellem regionerne, eksempelvis forskelle mht. industripåvirkning af arealerne. Jeg har tillid til, at den enkelte region tilrettelægger sin indsats bedst muligt efter forholdene.

Det er vigtigt for mig, at regionerne generelt har et godt samarbejde med kommunerne. Hvis der er offentlige legepladser på arealer med mulig jordforurening, skal regionerne og kommunerne altid hurtigst muligt give rådgivning til dem, der bruger legepladsen om, hvordan man bør forholde sig.

Det kan oplyses, at regionerne årligt bruger ca. 450 mio. kr. i indsatsen vedrørende jordforurening.

Kirsten Brosbøl

/

Michel Schilling